

Serafima Koov

Hiljuti autasustas NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium suurt rühma Eesti NSV õpetajaid laitmatu töö ja väljateenitud aastate eest ordenite ning medalitega.

Nende seas on ka Rakvere I Keskkooli õpetaja Serafima Koov, kelle rohkem kui 30-aastasest eeskujulikku tööd pedagoogilisel alal hinnati Tööpunalipu ordeniga.

* * *

Mõned kilomeetrid Kuresaarest, praegusest Kingissepast, asub Serafima Koovi lapseõlvekodu. Koovide perekonnas oli lapsi palju. Omandada haridust ihkasid nad kõik. Sel ajal aga oli tee hariduslätteni väga vaevarikas ja kulukas.

13-aastasena sai Serafimast õpetaja. Süda peksles tal üsna valjusti, kui tuli esimene kord tundi minna. Õnneks oli ta juba lapseõlves võrdlemisi pikakasvuline. Seepärast tarvitses tal ainult seada oma juuksed vanemate inimeste kombel, ja näiski, et noorel õpetajal on aastaid parajasti nii palju, kui seda just vajalikuks peeti.

Olgugi, et ta oli noor ja seejuures pealegi pedagoogilise ettevalmistuseta, tuli

Serafima oma tööülesannetega hästi toime. Iga päevaga muutus töö koolis südamelähedasemaks. Kutsumus selleks andis talle tõuke õpetajakutse taotlemiseks.

Möödusid mõned aastad viisadust ja püüdlikkust, ning Serafima Koov, nüüd juba kutsega õpetaja, asus tööle endisest veelgi suurema kindlusega.

Palju aastaid on Serafima Koov töötanud Rakvere linna koolides nii õpetajana kui ka direktorina.

Olen sm. Kooviga pedagoogilisel alal mitu aastat koos töötanud. Kui mind pärast pedagoogilise kooli lõpetamist määrati õpetajaks Rakvere III 7-aastasessa Kooli, andis direktor sm. Koov mulle väga lihtsa juhise: «Olge nõudlik enda ja laste vastu!»

On endastmõistetav, et noorele õpetajale on see väga oluline, kuidas suhtuvad temasse teised pedagoogid. Alates esimesest tööpäevast

elnimetatud koolis tundsin end tõeliste sõprade ringis, kes ei keelanud mulle kunagi oma abi. Isiklikku eeskuju selles suhtes andis sm. Koov.

Vahete-vahel isegi otseselt imetlesin sm. Koovi kannatlikkust. Oma otsese töö kõrval vanempioneerijuhina andsin tunde algklassides. Juba õppeaasta algul ütles direktor Koov, et pöörduksin tema poole, kui vajan abi. Seda lubadust kasutasin ma ohtrasti. Sm. Koov tundis järjekindlalt huvi selle vastu, kuidas tulen toime oma tööga. Seepärast külastas ta minu poolt antud tunde sagedamini kui teiste õpetajate omi. Iga kord pärast seda toimus arutelu, kus ta tõi esile kõik tunni head ja halvad küljed.

Sageli külastasid kooli lastevanemad. Vahel olid vestlused nendega lühikesed, kuid juhtus sedagi, et koolimajast olid juba ammugi kõik lahkunud, ainult direktor Koovi kabineti aknast paistis veel valgus. Tavaliselt

oli siis arutlusel mõni raskem distsipliinirikkumise küsimus. On juhtunud, et lapsevanem, hinnates üle kodust kasvatusetööd, kibub oma poja või tütre ebasüüdistamises käitumises süüdistama kooli, õpetajaid ja kasvatajaid. Mäletan üht taolist juhtumit. Ent direktor Koov selgitas kannatlikult pedagoogilise kasvatusetöö põhilisi probleeme ning lõpuks veendus lapsevanem, et tema seisukoht pole õige.

* * *

Praegu töötab sm. Koov Rakvere I Keskkoolis vene keele õpetajana. See on väga vastutusrikas ülesanne. Suurte kogemustega pedagoogina tuleb sm. Koov sellega edukalt toime. Oma otsese töö kõrval on ta aga osutanud suurt abi ka kooli pioneerorganisatsioonile venekeelsete koonduste läbiviimisel.

Õpetaja Koov võtab osa ka ühiskondlikust tööst. Nii täidab ta rahvasaadikuna oma kohustusi Rakvere Linna Tõöraha Saadikute Nõukogus, võideldes meie kodulinna parema homse eest.

A. KURMISTE,
Rakvere I Keskkooli vanempioneerijuh